

ข่าวเศรษฐกิจและสังคม

สายงานพัฒนาสังคม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม ป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์. ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๓๕๐๐ โทรสาร. ๐-๒๒๘๑-๒๘๐๓

<http://social.nesdb.go.th>

สศช. ได้รายงานความเคลื่อนไหวทางสังคมในช่วงไตรมาสหนึ่งปี ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการ สศช. และนางสุวรรณี คำมั่น รองเลขาธิการ สศช. เปิดเผยว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์ทางด้านสังคมที่สำคัญๆ ในช่วงไตรมาสหนึ่งปี ๒๕๕๖ และประเด็นเฝ้าระวังสำคัญในระยะต่อไป สรุปได้ดังนี้

สรุปภาวะสังคมไทยในไตรมาสหนึ่งปี ๒๕๕๖

- การจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๓ อัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ ๐.๗๑ ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว การปรับค่าจ้างขึ้นต่ำ ๓๐๐ บาททั่วประเทศยังไม่สะท้อนผลกระทบในภาพรวมของการจ้างงาน แต่มีสัญญาณการปรับสภาพการจ้างงานได้แก่ (๑) ชั่วโมงการทำงานของแรงงานภาคเอกชนเฉลี่ย ๔๖.๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ ๑.๓ จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว (๒) แรงงานภาคเอกชนที่ทำงาน ๕๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป มีจำนวนลดลงร้อยละ ๘.๒ และ (๓) ผู้ทำงานต่ำระดับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๑ หรือเป็นจำนวน ๐.๓๘ ล้านคน ตลาดแรงงานยังตึงตัวในระดับ ปวช.-ปวส.

- การปรับค่าจ้างขึ้นต่ำเป็น ๓๐๐ บาท ทำให้ช่องว่างของค่าจ้างแรงงานภาคเอกชนมีแนวโน้มลดลงชัดเจนมากขึ้น โดยลดลงจาก ๗.๐ เท่าในปี ๒๕๕๓ เป็น ๖.๗ ๖.๙ และ ๖.๑ เท่าในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๖ ตามลำดับ

- เด็กไทยยังไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กยากจนและกลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงที่จะจน จากข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อพิจารณาการเข้าถึงการศึกษาในเชิงพื้นที่ ควบคู่กับเศรษฐกิจพบว่า กลุ่มเด็กยากจนและเด็กที่มีความเสี่ยงที่จะจนในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ และปริมณฑล มีโอกาสน้อยในการได้รับการอบรมดูแลในช่วงปฐมวัย ขณะที่เด็กกลุ่มนี้ในภาคใต้ประสบปัญหาในการเข้าถึงการได้รับศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเช่นเดียวกัน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่กลุ่มเด็กยากจนและเด็กที่เสี่ยงที่จะจนอย่างฟรีเต็มรูปแบบจึงมีลำดับความสำคัญสูง รวมทั้งการดำเนิน

The Office of the National Economic and Social Development Board (NESDB), on May 27, 2013, reported Thailand's social conditions in the 1st quarter of 2013.

Mr. Arkhom Termpittayapaisith, Secretary General and Mrs. Suwannee Khamman, Deputy Secretary General, reported that the Office of NESDB has been monitoring key social developments in Thailand in the first quarter of ๒๐๑๓ and issues to watch for in the near future. The summary is as follows:

Social Development Summary for Q1 of 2013

- Employment increased by 1.3 percent. An unemployment rate of 0.71 percent, comparatively close to those of the same quarter last year. The 300 Baht minimum wage policy had not yet impacted the overall employment, however, there were signs of employment pattern adjustments including (1) the average working hours of the private sector was about 46.2, a reduction of 1.3 percent compared to the same time last year, (2) the proportion of workers with more than 50 hours of work per week declined by 8.2 percent, and (3) the proportion of underemployment workers increased by 12.1 percent, an equivalence of 0.38 million people. The labor market was reportedly still quite tense among those with vocational qualification.

- The 300 Baht minimum policy had resulted in an apparent smaller wage gap in the private sector, with the gap of 7.0 times in 2010 to 6.7, 6.9, and 6.1 times in 2011, 2012 and the 1st quarter of 2013.

- There were still some groups of the child population that did not receive the basic education, especially among impoverished and poverty-prone children. From the Household Socio-Economic Survey for the years 2009–2011 by the National Statistical Office of Thailand, it was found that when the data of spatial accessibility to education and household's income were simultaneously evaluated, impoverished and poverty-prone children residing in big cities, such as Bangkok and vicinities, tended to have less opportunity to receive a proper schooling needed during their childhood. Moreover, these groups of children in the south of Thailand also had problems receiving upper secondary education. As a result, a provision of a free basic education to impoverished and poverty-prone children is considered as high priority, as well as an active set of non-formal education policies and measures, in order to

นโยบายและมาตรการการศึกษาในระบบในเชิงรุกเพื่อเก็บเด็กทุกคนให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครบถ้วน โดยหน่วยงานจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการทำการสำรวจและนำการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพให้เด็กเข้าถึงและเรียนได้สะดวก เพื่อการเติมเต็มวุฒิภาวะและประกอบอาชีพให้สามารถดำรงชีวิตได้ดีในสังคมอย่างเป็นสุขและเป็นการลดความเหลื่อมล้ำของการศึกษาในระยะยาว

- คนจนมีโอกาเข้าถึงบริการด้านสุขภาพมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ หลักประกันสุขภาพครอบคลุมร้อยละ ๙๙.๙๐ ของประชากรทั้งหมด แต่การบริการสาธารณสุขยังคงมีปัญหาด้านคุณภาพและความเหลื่อมล้ำในการกระจายทรัพยากรทางการสาธารณสุขระหว่างพื้นที่และสถานบริการขนาดใหญ่ยังคงกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลาง รัฐได้เร่งพัฒนาเครือข่ายสุขภาพไทยเพื่อให้ประชาชนทุกคนได้รับการรักษาอย่างมีประสิทธิภาพและอยู่ใกล้บ้านที่สุดในมาตรฐานเดียวกัน มีการปรับการบริหารจัดการและการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพการดูแลรักษาผู้ป่วยตั้งแต่เบื้องต้นขึ้นไปจนถึงเจ็บป่วยรุนแรงหรือมีความยุ่งยาก เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายบริการรวม ๑๒ เครือข่ายทั่วประเทศ พร้อมทั้งการยกระดับสถานอนามัยเดิมที่ครอบคลุมทุกตำบลทั่วประเทศจำนวน ๙,๘๑๐ แห่งเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

- คนยากจนใช้จ่ายค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ค่อนข้างสูง โดยในปี ๒๕๕๓ กลุ่มคนที่ยากจนที่สุดใช้จ่ายไปกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสัดส่วนร้อยละ ๖.๗ ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่รวยที่สุดใช้จ่ายไปกับเรื่องดังกล่าวเพียงร้อยละ ๓.๖ เท่านั้น ขณะเดียวกันในปี ๒๕๕๔ กลุ่มคนที่จนที่สุดมีค่าใช้จ่ายในการซื้อบุหรี่คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔ ของรายได้ส่วนบุคคล ส่วนกลุ่มคนที่รวยที่สุดมีค่าใช้จ่ายในการซื้อบุหรี่เพียงร้อยละ ๓.๕ ของรายได้ส่วนบุคคล

- ครครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากขึ้น และเสี่ยงต่อการเป็นหนี้ จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในปี ๒๕๕๔ พบว่า (๑) ครครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๑ เร็วกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑๐.๔ ต่างกับครัวเรือนร่ำรวยมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ แต่มีรายได้เพิ่มร้อยละ ๘.๕ และ (๒) ครครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยมีรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๘๕ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๓.๓๔ ของรายจ่ายสินค้าที่ไม่ใช่อาหารทั้งหมด เทียบกับสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๕๗ ในปี ๒๕๔๕ สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมบริโภคของผู้มีรายได้น้อยที่เปลี่ยนไป ดังนั้น ครครัวเรือนรายได้น้อยจึงจำเป็นต้องรักษาวินัยทางการเงินอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครัวเรือนผู้ประกอบการอิสระกว่า ๑.๖ ล้านครัวเรือน หรือร้อยละ ๗.๘ ของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งเป็นครัวเรือนที่ไม่ได้รับประโยชน์จากนโยบายการเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเป็น ๓๐๐ บาท และการปรับเงินเดือนปริญญาตรีเป็น ๑๕,๐๐๐ บาท

ensure that all children throughout the nation shall be able to receive a suitable basic education. Such policies and measures can be done through collaboration between non-formal educational institutes, communities and employers to conduct a survey and provide an easier access to the basic education, both general and vocational, to these groups of children. These would help enhance maturity and professionalism for these children, providing them a basic foundation to live harmoniously in the society. Moreover, educational attainment inequality in the long run could be reduced through such measures.

- A number of the poor being able to access to healthcare service increased with the national health insurance coverage of approximately 99.90 percent of the total population in 2012. Nevertheless, the public health service still encountered the problems of quality service provision and inability to adequately distribute public health resources between responsible areas, while the majority of large-scale hospitals located in Bangkok and the central region. Consequently, in order to provide all citizens quality healthcare service close to their home with the same standard, the government has been hastily trying to improve the healthcare system throughout the nation through the alteration in the patient administrative management and caretaking system for all level of illness severity, via 12 healthcare service networks nationwide. Moreover, 9,810 local public health centers had been upgraded to Tambon health promoting hospitals.

- The poor spent quite excessively on alcohol and cigarettes. In 2010, the lowest-income group of the population spent 6.7 of their expenditure on alcohol, compared to only 3.6 percent of the highest-income group of the population. Additionally, in 2011, the lowest-income group of the population spent 27.4 of their individual income on cigarettes, compared to only 3.5 percent of the highest-income group of the population.

- A number of low-income households tended to lavishly spend their money on luxurious and unnecessary goods were reported to be on a rise, making them more prone to being in debt. From the 2011 Household Socio-Economic Survey, it was found that (1) expenditures of low-income households rose by 15.1 percent, the growth that was higher than that of income of 10.4 percent, compared to expenditure growth of high-income households of 3.2 percent, and 8.5 percent income growth, and (2) expenditures of low-income households on luxurious goods increased by 15.85 percent, an equivalence of 43.34 percent of the total non-food expenditure, a significant rise from 11.53 percent in 2002. This reflected the changing consumption behavior of low-income households. As a result, it would be very crucially important for low-income households to be financially disciplined, especially for 1.6 million households, consisting of self-employed people, an equivalence of 7.8 percent of the total number of households nationwide, as they are not among those people beneficial from the 300 Baht minimum wage policy and the 15,000 Baht monthly salary adjustment policy for Bachelor degree graduates.

- ผู้สูงอายุยากจนได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๓๕.๑ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๘๙.๒ ในปี ๒๕๕๔ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ หากคาดว่ารัฐต้องใช้งบประมาณสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทุกคนเป็นวงเงิน ๗๘,๖๖๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ จากเงินงบประมาณ ๕๘,๓๔๗ ล้านบาทในปี ๒๕๕๖ และจะเพิ่มขึ้นเป็น ๙๙,๘๖๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดภาระการคลังของรัฐบาลในอนาคตและช่วยผู้สมควรได้รับความช่วยเหลือมากขึ้น และสร้างหลักประกันยามชราภาพให้แก่แรงงานโดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ จึงได้มีการดำเนินการส่งเสริมการออม เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) รวมถึงการบูรณาการเข้ากับกองทุนประกันสังคม มาตรา ๔๐

เรื่องเด่นประจำฉบับ “ความยากจน : สู่แนวทางการพัฒนาหลายมิติ”

ความยากจนที่ผ่านมาเป็นการวัดตัวเงินในรูปของ “เส้นความยากจน” โดยมีการปรับมาเป็นระยะๆ เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการบริโภค โครงสร้างประชากร และความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ ล่าสุดมีการปรับเส้นความยากจนในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒,๔๒๒ บาทต่อคนต่อเดือน และพัฒนาการวัดความยากจนหลายมิติ โดยใช้ตัวชี้วัดด้านการศึกษา สุขภาพ ความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐาน และโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐเพื่อนำไปสู่การพัฒนามิติที่ขาดแคลน ทั้งนี้ จากเส้นความยากจนที่ปรับเปลี่ยนและการวัดความยากจนหลายมิติพบว่า

- **สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยปี ๒๕๕๔ ลดลงอย่างต่อเนื่อง**

- ในปี ๒๕๕๔ สัดส่วนของคนจนลดลงเหลือร้อยละ ๑๓.๑๕ (๘.๘ ล้านคน) ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพ และการจัดสวัสดิการสำหรับกลุ่มด้อยโอกาสอย่างต่อเนื่อง หากวัดโดยใช้ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ที่ใกล้เคียงกับสัดส่วนคนจนด้านตัวเงินคือร้อยละ ๑๓ จะมีจำนวนคนที่ตกอยู่ภายใต้ความยากจนมิติอื่นร้อยละ ๕๕.๓ โดยมีมิติที่ตกเกณฑ์มากที่สุดได้แก่ การศึกษา (ร้อยละ ๓๑) รองลงมาเป็นด้านความเป็นอยู่ (ร้อยละ ๓๐.๖)

- ความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้ระยะยาวมีแนวโน้มดีขึ้น จากสัมประสิทธิ์จินีด้านรายจ่ายอยู่ที่ ๐.๓๘ ในปี ๒๕๕๔ ลดลงจาก ๐.๔๔ ในปี ๒๕๓๑ ขณะที่สัมประสิทธิ์จินีด้านรายได้ อยู่ที่ ๐.๔๘ ใกล้เคียงกับ ๐.๔๙ ในปี ๒๕๓๑ ซึ่งว่าประเทศไทยยังมีปัญหาการกระจายรายได้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งรายได้และรายจ่ายพบว่าดีขึ้นเล็กน้อย โดยกลุ่มคนรวยที่สุด ๒๐% มีรายได้ประมาณ ๑๑.๐๗ เท่าของกลุ่มคนจนที่สุด ๒๐% ลดลงจาก ๑๑.๘๘ เท่า ในปี ๒๕๓๑ ขณะที่ส่วนแบ่งด้านรายจ่ายมีประมาณ ๖.๒๕ เท่าของกลุ่มเดียวกัน ลดลงจาก ๘.๓๓ เท่า ในปี ๒๕๓๑ นอกจากนี้ ช่องว่างระหว่างคนจนและชนชั้นกลางมีแนวโน้มดีขึ้น และคาดว่าจะการปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท จะช่วยยกระดับรายได้ของกลุ่ม ๒๐% สุดท้ายให้เข้าใกล้กลุ่มรายได้ของชนชั้นกลางมากขึ้น

- The number of impoverished elderly receiving the Elderly Allowance consistently increased from 35.1 percent in 2007 to 89.2 percent in 2011. As a result, it has been estimated that the government’s budget allocated towards the Elderly Allowance scheme would be approximately 78,668 million Baht in 2014, a significant rise of 35 percent from the annual budget of 58,347 million Baht in 2013, and expected to rise to 99,867 million Baht in 2020. Therefore, in order to reduce the government’s budget burden, to ensure quality welfare provision to eligible recipients and to create insurance in retirement, especially for informal labor, the government has initiated some measures aimed to help stimulate saving, such as the National Saving Fund, as well as an integration of the Fund with the Social Security Fund Section 40.

This issue’s highlight is “Poverty: A Roadmap to Multidimensional Development”

The measurement method of poverty in Thailand has been calculated based on financial value using the “Poverty Line”, which has been periodically adjusted to adequately reflect changes in a consumption pattern, demographic structure, and regional differences. It was recently adjusted in 2011 to 2,422 Baht per person per month and the Multidimensional Poverty Index (MPI), comprising of education, health, basic living standard, and public utility accessibility, has also been further developed to help reveal the nation’s real poverty situation. From the recent adjustment of the Poverty Line and the MPI, several statistical facts were revealed as follows:

- **Poverty and inequality in Thailand for 2011 have been consistently declining.**

- In 2011, the proportion of the poor to the total population dropped to 13.15 percent (8.8 million people), mainly resulted from the government’s measures designed to reduce the cost of living and improve social welfare provision for less-privileged population groups. When measuring poverty using the MPI, which was close to the ratio of the poor measured by the money-based measurement of 13 percent, there would be approximately 55.3 percent of the total population living under the poverty line, with 31 percent of the indicators reflected acute deprivation on education and 30.6 percent on living standard.

- However, there seemed to be a positive sign for the nation’s inequality and income distribution improvement in the long run. Thailand’s Gini Coefficient of expenditure was at 0.38 in 2011, an impressive drop from 0.44 in 1988, while Gini Coefficient of income was at 0.48 in 2011, close to 0.49 in 1988, reflecting the nation’s medium level of income inequality. Moreover, when income and expenditure gaps are considered, it was found that the gap between the top and bottom income quintiles had narrowed from 11.88 times in 1988 to 11.07 times in 2011. Meanwhile, the gap between the top and bottom expenditure had also narrowed from 8.33 times in 1988 to 6.25 in 2011. Additionally, the gap between the poor and middle-income citizens also improved. The government’s 300 Baht minimum wage policy had been believed to be able to help improve earnings of the nation’s poorest 20% to move much closer to that of the nation’s middle-income groups.

- ความเหลื่อมล้ำยังมีปัญหาด้านโครงสร้าง ทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนและเอื้อประโยชน์ต่อเจ้าของทุน การจัดสรรและลงทุนบริการพื้นฐานของรัฐที่กระจุกตัวในเมืองใหญ่ ตลอดจนโครงสร้างภาษีที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเห็นได้จากการกระจุกตัวของการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ต่างๆ นอกจากนี้ คนจนมีโอกาสเข้าถึงสวัสดิการน้อยกว่าคนทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับคนจนเมืองกับคนชนบท คนจนเมืองมีโอกาเข้าถึงสวัสดิการส่วนใหญ่ได้น้อยกว่าคนชนบทเกือบทุกประเภท

- ที่ผ่านมาสัดส่วนคนจนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นผลจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการดำเนินมาตรการทางสังคมต่างๆ โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจที่ทั่วถึงที่มุ่งเน้นกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาทั้งในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน การเข้าถึงบริการสังคมที่มีคุณภาพ แหล่งทรัพยากรในการประกอบอาชีพและโอกาสทางเศรษฐกิจ โดยยังมีกลุ่มคนจนที่ต้องให้ความสำคัญและเร่งแก้ไข ได้แก่ คนจนเร่ร่อน กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มคนจนเมือง ขณะที่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง รวมทั้งการป้องกันความเหลื่อมล้ำที่อาจเกิดจากความได้เปรียบของคนบางกลุ่มจากการพัฒนาเทคโนโลยีและโลกาภิวัตน์ที่อาจซ้ำเติมให้เกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้น

● แนวทางและการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำด้านรายได้

- แนวทางแก้ปัญหาจะต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมค่าจ้างที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ตามมาตรฐานขั้นต่ำ การปรับปรุงระบบความคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและเป็นธรรม การสร้างโอกาสและความเป็นธรรมในเรื่องสิทธิในทรัพย์สิน การแก้ไขระบบโครงสร้างภาษี การเพิ่มคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการพัฒนากระบวนการข้อมูลและการใช้แผนที่ยากจน เพื่อเป็นเครื่องมือจัดสวัสดิการให้กับกลุ่มเป้าหมายคนยากจน

- สำหรับกลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ คนจนเร่ร่อน กลุ่มเปราะบาง และคนจนเมือง จะต้องมีการดูแลเพิ่มเติม โดยการอุดหนุนเงินคนจนเร่ร่อนเพื่อเยียวยาและให้แต้มต่อโดยมีเงื่อนไขที่จะเป็นการพัฒนาศักยภาพในระยะยาว ให้ความสำคัญด้านคุณภาพการศึกษา ยกระดับทักษะฝีมือ รวมทั้งการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของกลุ่มเปราะบาง และเน้นสร้างความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัยแก่คนจนเมือง รวมทั้งการใช้ทรัพย์สิน (บ้าน) เป็นสร้างโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพและสวัสดิการต่างๆ

- There were still some structural inequality problems in Thailand, including the economic structure that had been more facilitative and beneficial towards capitalists; public infrastructure investment that had been mostly concentrated in big cities as well as the tax system that had not been adequately restructured as witnessed by the concentration of asset possession by some population groups. Furthermore, the poor tended to have less welfare accessibility opportunity compared to the people, while the poor residing in rural areas had high accessibility to welfare than those in urban areas.

- The ratio of the poor to total population has been consistently on a decline, resulting from numerous factors including both economic growth as well as government's social and welfare initiatives. The 11th National Economic and Social Development Plan has incorporated the principle of inclusive growth as one of the nation's development agendas for the next 5 years, emphasizing on restructuring the economy to provide inclusive growth from multidimensional development such as basic rights as well as accessibility of quality social service, resources and economic opportunity. The targeted poor population groups included in the plan are the chronic poor, the vulnerable group and the urban poor. Moreover, in order to effectively tackle the problem of inequality, the issues of structured problem and inequality prevention resulting from technological development and globalization partially beneficial only certain population groups need to be dealt with.

● Poverty and income inequality problem policy initiatives and implementation

- The main policy initiatives aimed to tackle the problems of poverty and income inequality have to emphasize on improving the living wage required for the basic living standard; social protection and welfare system improvement to provide an effective and fair coverage of recipients; creating opportunity and fairness in the right to property; tax reform; education quality improvement and poverty mapping and database development for poverty targeting and welfare allocation.

- The targeted poor population groups to which need to be paid special attention are the chronic poor, the vulnerable group and the urban poor. More measures need to be initiated including the Conditional Cash Transfer for the chronic poor group, quality education improvement, and skill development. Furthermore, social protection accessibility for the vulnerable group also needs to be enhanced, while housing security for the urban poor needs to be emphasized as well as utilization of property (housing) in order to help gain access to investment/capital needed to make an adequate living and to other welfare benefits.